

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Epistola despauteriana Ioannes Despauterius Niniuita studiose cultiores
literaturę & Cominien[sis]. & Bergen[sis]. apud diuu[m] Guinnocu[m] publi.
S. D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

Epistola despauteriana

Ioannes Despauterius Niniuita studiosę cultioris literaturę & Cominię. & Bergeñ. apud diuñ Guinnocū publi. S. D.

Vancę dilectissimi adulescentes multi de grāmati ca arte libri prodierūt, uolui tamē & ipse in mediū afferre quicquid studiosę publi. p fore crediderim. Igitur tota doctōrū & indoctōrū caterua, unū in locum coacta, quod quisq; cōmodissime p̄cipere uidebatur, excerpsumus, & ex uarijs ingenijs excellētissima quęq; libauimus, collegimusq; quadrien nio libros quattuor, in duodecim libellos siue capita, uel (si quis malit) capitula decisos, Alexandrino ferme seruato ordine, minime forsitan (modo iustus adsit iudex) p̄nitendo. Duodecimo tamen orthographiā dedimus, quoniam figuram Mancinellus scripsit bellissime octauo autē & nono ultimā manum imposuimus, sed ut Apelles olim picturis. Siquidē aptius exire quā in multis, tū in hac arte est difficillimū, propter librorū legendorū imensitatē, & opinionū inuemerā diuersitatē. Nempe tam doctē scripsit nemo, ut Criticorū censuram subterfugerit. nam quod Persius ait. Cędimus inq; uicē p̄bemus crura sagittis. Vtq; taceā uetustissimos quosq; Nonne Priscianum grāmaticorū (ut credit) principē, in plurimis carpit Valla: Nōne hūc Perottus, Nestor, Mancinellus, Lancilotusq; auide fugillat. Quid Alexandrū uirū sanctū, & (uti Christianū decet) pudicissimū nōne ineptissimi nebulones Alexandro inferiores, acerbissime morficant: Rudis est interim, et falsus, esto, nō tamē beluina rabie infectus. Ergo rephendēdus, sed modeste. Ego nāq; de Alexandro id sentio quod de Actio & Pacuio Quintilianus, illum uidelicet rudem fuisse nō sua culpa, sed temporē quibus res literaria pene interierat. Adde q; Alexandrū immerito plerūq; carpunt, ut sepicule declarabo, qui infontibus libenter patrocīnor. Nos quoq; quantūlibet diligentes carpemur non a candidis modo (quod ultra cupimus) uerum etiā ab Liuidis, qui siquid a me p̄teritū offenderint, diminutum (ut eorum uerbo utar) clamitabunt. Ego uero etiam utilia consulto interim p̄teritū, a studiosis iucundo labore addenda, author mihi fuit Varro in. iij. de lingua latina dicens. Nemo reprehensus qui e segite ad spicilegium relinquit stipulam. Tum ubi ad alios remitto pigellus dicar, & fortasse ignarus. At tutabitur nos (opinor) Nofius Marcellus dicēs. Adulteronem pro adultero Laberius in primo, quem si quis legere uoluerit, ibi inueniet, & fidem nostrā sua diligentia adiuuabit. Habebor interdum uerbosior & patiar, sed cum

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

Nonio. qui ut de subito, derepente, & comedo, comes, comest recte dici manifestet citat Titinnium, Afranium, Cæcilium, Quadrigarium, Nonium, Lucillium, Lucretium, Tullium, Actium, Pomponium, Turpilium, Varronem, Terentium, & Plautum. Dicent me tam bonis, quam malis suffarcinatum auctoribus si quando triualem quempiam grammatiscam citatum uiderint, at meminerint, adagij. Sæpe etiam est holitor uerba opportuna locutus & horatij. Interdum uulgus recte sapit. Si cum triuialibus errauerim iure ridebor, sin recte senserim, quominus laudabor, quando ex spinetis difficulter leguntur rose. Profeci interim per triuiales, ergo & nominauit, quia (ut Plinius inquit) benignum est fateri per quos profeceris. At eadem frequenter doctiores dixerunt, quos citare potuissem, id fateor, sed doctissimos, ut sua gloria contentos omisi, & eorum dicta qui diligenter excerpserunt malui nominare, quatinus gratia debetur omnibus qui pdesse uoluerunt. Cauillabuntur obstrigilatores, & maliuoli uilitigatores me plagij esse condemnandum, si quid in nostris reperiant quod ipsi alibi legerint. Hic Afranium defensorem paro, qui in compitalibus non inuerecunde respondens arguentibus quod plura suppressisset a Menandro, fateor inquit, supra si non ab illo modo, sed ut quisquis habuit quod conueniret mihi, quodque me non posse, melius credidi etiam a latinis. Cæterum quid tantum purgato opus est, quam inuidis uirtutis nihil placeat. Itaque si illis quid libet, modo candidis placeam lectoribus. Neque mei pudeat preceptores meos integerrimo diui Hieronimi imitatores casta religione uenerabiles, necnon Louanienses philosophos garrulitate nulli molestos, prudentia vero insignes, sub quibus in Lillianorum collegio diu militauit. Nunc igitur (quod aiunt) permittamus uela uentis, & oram soluentibus bene precemur. Sintaxin magno tandem labore confectam, chalcographorum diligentie commendant. Quam ut Cominiensem, publi, cui eam collegeram dicere confutuerem, effecit uester Franciscus Laurenti & Oliuere Rons singularis in me amor, & magistri Ioannis Laurentij liberalitas, erga me perspicua. Ioanisque nobilis animus nobilissimus, & a Petro Sepano maxima mihi collata beneficia. Ut vero eandem etiam Bergensem, nuncuparem, impulit me summa senatus, procerumque Bergarum diui Guinnoci in me munificentia, qui me mercede honestissima in suum ludum nuper ascuerunt. Suscipite igitur uobis partos libellos, quos quam primum uobis placuisse intellexerim, reliquos edam. Quod bene uertat Iesus. Valete. Ex Bergarum diui Guinnoci ludo literario Ad calendas Octobris. M.D.IX.